

Риёзус солиҳийн шарҳи / Риёзус солиҳийн шарҳи / 130-ҳадис

130 – التَّامِنُ: وَعَنْهُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «يَا نِسَاءَ الْمُسْلِمَاتِ؛ لَا تَحْقِرَنَّ جَارَةَ لِحَارَتِهَا وَلَوْ فَرَسَنَ شَاةٍ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ. [خ 2566، م 1030].

قَالَ الْجَوْهَرِيُّ: (الْفَرَسُنُ) مِنَ الْبَعِيرِ: كَالْحَافِرِ مِنَ الدَّابَّةِ، قَالَ: وَرُبَّمَا اسْتُعِيرَ فِي الشَّاةِ.

130. У кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Ҳой муслима аёллар! Қўшни аёл қўшни аёл учун қўйнинг пойчасини ҳам арзимас санамасин», дедилар».

Муттафақун алайҳ.

Шарҳ: Бу ҳадисни икки хил тушуниш мумкин: 1. Бировнинг берган ҳадяси жуда оз, оддий бўлса ҳам, уни арзимас санамасин; 2. Бировга нарса бермоқчи бўлса, у жуда оз, оддий бўлса ҳам уни паст санамай, бераверсин.

Дарҳақиқат, ҳадя олди-бердиси кишилар орасидаги турли кўнглик гашликларини кўтаради. Биров бошқа бир кишига кўнглида ҳиқду ҳасади бўлмагандагина ҳадя беради. Ҳадя олган эса агар кўнглида баъзи бир нарсалар бўлса ҳам чиқариб юборади. Бу ерда ҳадянинг катта қимматга эга бўлиши шарт эмас. Ўша вақтларда ҳадялар асосан таом бўлган. Туёқни ҳамма пайт ҳам ейилавермайди. Лекин шуни ҳадя қилинса ҳам беписандлик қилмаслик керак экан. Ҳадисда аёл қўшнилари зикр қилиниши бу масаладаги асосий гап-сўзлар аёллар томонидан чиқиши эътиборидандир.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI